

KAUWGOMBALLEN EN WITLOF

Irene Heim (1980) is sinds 2005 fulltime werkzaam als integratief kindertherapeute. Ze behandelt kinderen die om welke reden dan ook uit balans zijn. Tijdens haar werk maakt ze veel gebruik van de power-verhalen die ze schrijft.
www.ireneheim.nl

Als de elfjarige Jay voor het eerst bij mij in de praktijk komt, legt hij haarfijn uit waarvoor hij komt. Jay vertelt dat bij hem de diagnose ADHD en ODD is gesteld. Hij is daardoor heel druk en heeft regelmatig fikse woede-uitbarstingen. De sfeer thuis is niet altijd even fijn.

Zijn ouders laten hem daarom testen om te kijken of zijn gedrag mede bepaald wordt door voeding. Uit deze testen komt naar voren dat Jay een overgevoeligheid heeft voor salicylaten en suikers. Als een echte specialist kan Jay vertellen wat salicylaten zijn maar ook in welke voedingsmiddelen de suikers en dit stofje zitten. Die salicylaten zitten bijvoorbeeld in groene appels maar ook in koekjes, chocola, witlof, sinaasappelsap, brood en in een heleboel meer. Daarom volgt Jay een streng dieet. Een dieet waardoor hij een heleboel dingen niet meer mag eten. Brood maakt zijn moeder nu zelf en veel producten halen ze bij de natuurvoedingswinkel. Natuurlijk baalt Jay dat hij zo'n streng dieet heeft maar hij merkt ook dat hij door het dieet rustiger is geworden en veel minder woedeaanvallen heeft.

Jay komt bij mij omdat hij de woedeaanvallen die hij nog heeft wil leren beheersen. De eerste vijf sessies leert Jay zijn woede- aanvallen meer en meer onder controle te houden. Dit geeft hem een fijn gevoel. Het gevoel dat hij de controle heeft over zijn eigen hoofd en lichaam.

Ondanks dat het beter met hem gaat, geeft Jay aan dat hij zo graag meer zou willen kunnen eten. Hij wil ook cola kunnen drinken op een kinderpartijtje of een ijsje eten op het strand. Maar hij zou ook graag de witlofschotel weer willen eten die zijn vader zo lekker kan maken of op zondagmorgen een kadetje eten met een gekookt ei. Ik begrijp hem. Het lijkt mij niet makkelijk om zo veel eten niet te mogen eten, terwijl je, dagelijks aan zo veel lekkers wordt blootgesteld. Bovendien zit je vaak in een uitzonderingspositie doordat je zo weinig mag eten. Jay krijgt hierdoor het gevoel er niet bij te horen.

Tijdens een bijscholing die synchroon loopt aan de behandeling van Jay, leer ik hoe je kinderen, maar ook volwassenen kunt behandelen voor overgevoeligheden of allergieën. Ik ben sceptisch, maar merk tijdens het oefenen dat de behandeling wel degelijk effect heeft. Met toestemming van Jay's ouders, behandel ik ook hem volgens deze methode. Heel voorzichtig, stapje voor stapje, resetten we producten waar hij gevoelig voor is. We beginnen met het behandelen voor de overgevoeligheid voor kiwi's. Dit gaat goed. Vervolgens behandel ik hem voor witlof, sinaasappelsap, cola, chocolade, nougat, kruiden en nog veel en veel meer en... Het gaat goed. De vijfde sessie eet Jay voor het eerst in zijn leven kauwgom. Iets wat hij normaal nooit mocht omdat het barstensvol salicylaten zit. Jay geniet, probeert bellen te blazen en vertelt trots hoe fijn het is om op school tijdens een traktatie mee te kunnen eten.

Natuurlijk mag Jay nog steeds niet een overdaad eten van al het eten waar hij overgevoelig voor is. Maar, met mate mag hij een heleboel en dat maakt hem blij!